

ஐஐஐஐஐஐ தமது அரசியல் என்னவென்று சொல்லாது வித்தகை காட்டுபவர்கள் தசேம். புலி, புலியெதிர்ப்பு அரசியலில் மிதப்பவர்கள். அரசியல் ரீதியாக எதையும் தளையாக முன் வகைகாதவர்கள். மற்றவன் தனிநபர் தாக்குதல் செய்வதாக கஐறியபடி, எந்த அரசியலுமின்றி தனிநபர் தாக்குதலை நடாத்துபவர்கள்.

தசேத்தினதும், அதில் இயங்கும் வளையவையேட்டி தரெப்பொறுக்கிகளினதும், அரசியல் இதுவையே ஆகி விடுகின்றது.

எல்லா பொறுக்கிகளைப் போலவும் மரணித்தவரை வதைத்து, அரசியல் செய்ய முன்கின்றது. தசேம் கஐறுகின்றது 'தனக்குள்ளையே முரண்பட்டு சமீகத்தலை நிந்தித்து திட்டித்தீர்த்து தன்னையொரு இடதுசாரி புத்திஜீவி என அவர் நிரப்பிக்க முயல்கின்றார். அவர் மரணித்தவர்களையும் விட்டுவதைப்பதில்லை." என்கின்றார். நாம் சமீகத்தலை திட்டித்தீர்க்கின்றோமாம்! சரி, எங்கே? எப்போது? எப்படி? அதை எடுத்து வகைக வணையியது தானே. சமீகத்தலை அணிதிரட்ட முடியாது என்று கஐறி, இலங்கை இந்திய அரசுகளுடனும், ஏகாதிபத்தியங்களுடனும் சலசலக்கும் நீங்கள், சமீகம் பற்றிக் கதைப்பதே அரசியல் வடிகைகை தான்.

இவர்கள் சமீகத்தலை என்று கஐறுவது எதை? புலியெதிர்ப்பு கும்பலதை தான். மக்களுக்கு எதிராக, இலங்கை இந்திய முதல் ஏகாதிபத்தியம் வரை கஐலிக்கு மாரடிக்கும் ஜாம்பவான்களைத் தான் சமீகம் என்கின்றனர். இவர்களின் அரசியல் வரையறைப்படி, புலியெதிர்ப்பில் எந்த வர்க்க முரண்பாடும், சமீக முரண்பாட்களும் பிரதிபலிப்பதில்லை. நாங்கள் எல்லாம் ஒன்று தான் என்ற போலி மஐகமுடியை அணிந்துகொண்டு, எதிர்புரட்சிக்கு முற்போக்கு மூலம் பஐசுவது தான், இதன் பின்னுள்ள அரசியல். புலியை எதிர்த்தால் அது முற்போக்கு. அதை நாம் களேவிக் குள்ளாகினால் மனநாய், தனிநபர் தாக்குதல் என்கின்றனர்.

இப்படிக் க஠றி தசேம் முதறக் கொண்டு தமது அரசியலமை ம஠பிமறகைக் கின்றனர் . தமது அரசியல் பின்புலம் மக்களுக்கு தரெந்து விடக் க஠டாது என்பதில் , இப்படி அதிதமான அக்கறை. இதனால் எமது எழுத்து விளங்குவதில் லயைம் ! யாரும் வாசிப்பதில் லயைம் ! எத்தனை பரே உள்ளனராம் !

இப்படி கோயபல்ஸ் பாணியில் விடாக்கண்டர் போல் மீ எம் எப்புலம்புகின்றனர் . இவை எல்லாம் எதற்காக க஠றுகின்றனர் . உங்கள் அரசியல் என்ன? எப்படி மக்களின் விடுதலகைக்கு வழி சொல்லுகின்றீர்கள் என்று நாம் களேவியை எழுப்பியதால் க஠றுகின்றனர் . தம்மை எவரும் இவ்வாறு அம்பலப்படுத்தக் க஠டாது என்பதற்காகத் தான் இப்படி அவத஠று செய்கின்றனர் .

நீங்கள் க஠றுவது போல் நாம் 'சம஠கத்தை நிந்தித்து திட்டித் தீர்த்து' அரசியல் செய்வதாக எடுப்போம் . அந்த சம஠கத்தை தீட்டித் தீர்ப்பதாக க஠றும் நீங்கள் , எப்படி சம஠கத்துடன் இணைந்து நிற்கின்றீர்கள் . அரசியல் ரீதியாக எப்படி சம஠கத்தின் அரசியலமை பசேுகின்றீர்கள் ? அதை மூதலில் வயையுங்கள் . அதை வகைக்க, உங்கள் அரசியலால் முடியாது . ஆகையால் தான் , எம்மை தாறுமாறாக அவத஠று செய்து திட்டுகின்றீர்கள் அல்லவா!

அடுத்து என்ன சொல்லுகின்றீர்கள் . 'மரணித்தவர்களையும் விட்டாவைப்பதில்லை.' என்கின்றீர்கள் .

'பராவின் மரணம் தொடர்பான இரயாகரனின் கட்டுரையையும் அந்நண்பர் தந்து அவற்றுக்குப் பதிலளிக் கும் படி கட்டெடுக்க கொண்டார் . மூதலில் பதிலளிப்பதில்லை என்ற எண்ணமே ஏற்பட்டது ."

இப்படி வடேிககை காட்டுகின்றார் . பின்

'.. நீங்கள் பராவைக் கும் மட்டும் செய்யவில்லை சபாலிங்கத்திற்கும் செய்துள்ளீர்கள் உங்கள் உறவினரான கலசைசலெவனிற்கும் செய்துள்ளீர்கள்"

என்று நண்பரின் மொழியில் கஹுகின்றார். என்ன செய்ய சொல்கின்றார். நாங்கள் மரணத்தை வதைத்து அரசியல் செய்வோம், ஆனால் அதை கண்டு கொள்ளக் கூடாது என்கின்றார். தாம் செய்யும் அரசியலோ புனிதமானது. அதை விமர்சிக்க கூடாது என்கின்றார்.

நீங்கள் முரண்பாடாக கஹுவதை பாருங்கள். 'மரணம் என்பது நிரந்தரமான பிரிவு. ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பு. இது வறும்மனடே இசங்களுடன் மட்டும் சம்பந்தப்பட்டதல்ல. அதற்கும் அப்பால் மனித நயேத்துடன் சம்பந்தமானது.' என்கின்றீர்கள். இதை உங்களால் காப்பாற்ற முடிகின்றதா? மரணத்தை அரசியலாக்கி விலைபேசுவது யார்? இலாபம் தடேவது யார்?. நீங்கள் கஹியவாறே மரணத்தை அரசியல் அறவடகைக்காக இல்லாத எல்லகைகள் அணுகினால், அந்த துயரத்தை அப்படிப் பகிரந்து கொண்டால், நாம் சொல்வதற்கும் எதுவாமில்லலை. அதே துயரமும், மனக்கவலையும் எமக்கும் உண்டு.

இதவிடத்து மரணத்தின் துயரத்தை அரசியலாக்கினால், அதைப் அரசியலாக பயன்படுத்தினால், அந்த அரசியல் மீது எமக்கு விமர்சனம் உண்டு. உண்மையில் இங்கு துயரம் பகிரப்படுவதில்லை, மாறாக கீழ்த்தரமான அரசியல் செய்யப்படுகின்றது. அந்த போலித்தனத்தை, அந்த போக்கிலித்தனத்தை, அந்த இழிவான கடேகடெட்ட அரசியலை நாம் அம்பலப்படுத்துகின்றோம்.

மரணத்தைப் பயன்படுத்தி அரசியல் செய்யவில்லை என்று உங்களால் சொல்ல முடியுமா? உயிரூடன் வாழ்ந்த போது முதுகாக்கு பின்னால் மரணித்தவரதை தீர்த்தவர்கள், மரணத்தின் பின்னால் கட்டியழித்து அங்கு அரசியல் கோமாளி நாடகங்கள் ஆடவில்லை என்று உங்களால் சொல்ல முடியுமா? இப்படி கடேகடெட்டவர்கள் மரணத்தை அரசியல் ஆக்கினால், நாம் அதன் மீது கரூத்துக் கஹுவோம்.

நாம் எந்தவிதத்திலும் இந்த அரசியலுடன் சம்பந்தப்படாத, மரணம் அடந்த குடும்பத்தினரின், உறவினர்களின், நண்பர்களின் துயரத்தை என்றும் கொச்சைப்படுத்தியது கிடையாது. அவர்களின் துயரம் மலையளவானது. பராவின மரண நிகழ்வில் கலந்துகொள்ளும் சந்தர்ப்பம் எமக்கு கிடைத்து இருப்பின், நாம் கலந்து கொண்டு இருப்போம். ஆனால் அரசியல் செய்வதற்காகவல்ல.

மரணங்கள் சொல்லும் செய்தி வலியானது. அதன் துயரமும், கவலைகளும் மனித இனத்துக்கு பொதுவானது. அப்படி நாங்களும், நீங்களும் கலந்து கொள்ளும் வரையில், எமக்கு இதையிட்டு விமர்சனம் கிடையாது.

மாறாக மரணத்தை அரசியலாக்கினால், எரிகின்ற வீட்டில் அள்ளியது இலாபம் என அரசியல் ஆதாயம் தேடினால் அதன் மீது விமர்சனம் உண்டா. பொது வாழ்வில் ஈடுபடும் நபரின் நடத்தலைகள், அவரின் அரசியல், அதை வதைத்து பிழைப்பு நடத்துகின்ற அரசியல் பொறுக்கிகள் மீதான விமர்சனம், இப்படி தவிர்க்க முடியாததாகிவிடுகின்றது.

'மரணித்தவர்களையும் விட்டுவதைப்பதில்லை.' என்று கூறி, சபாலிங்கத்தை, கலைச்செல்வனை மட்டும் நாம் விமர்சிக்கவில்லை. நாம் ராஜீவ், சிவராம், பாலசிங்கம், உமாகாந்தன், புஸ்பராஜா, டயானா, அன்னை தரேசோ, அரபாத் என்ற நீண்ட, எல்லையில், மரணத்தின் பின்னான விமர்சனத்தை செய்துள்ளோம். அப்படியிருக்க சபாலிங்கத்தையும், கலைச்செல்வனையும், பராவையும் சொல்லி, உங்கள் நண்பரோடு சேர்ந்து பிழைப்புவாத பொறுக்கி அரசியலா செய்கின்றீர்கள். பொது வாழ்வின் மீதான விமர்சனமும், சாதாரண மனிதர்கள் மீதான விமர்சனமும் ஒன்றல்ல.

அந்த தாய் பற்றி எனது கருத்து, அப்பிப்பட்டதே. ஒரு சாதாரண பணை என்ற குறிப்பிட்டுத்தான், அவரின் உயர்வான விதிவிலக்கான சமீகம் சார்ந்த, பொதுவில் மற்றவர்கள் செய்ய முடியாத விடயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அஞ்சலிக் கட்டுரையாக கினனே. ஒரு சாதாரண பணை என்பதன் ஊடாக, இந்த சமீகத்தில் உள்ள அனைத்து சமீக குறைபாடுகளின் ஒரு பகுதியை அவர்களும் கொண்டு இருந்தனர். அதுவே சமீக போக்காக காணப்படுகின்றது. எந்த சாதாரண மனிதர்களும் திட்டமிட்டு, உங்களையே போல் பிழைப்புவாத அரசியலையும் செய்து கிடையாது. மரணத்தை அப்பி குறுக்கி, அரசியல் உள்நோக்கத்துடன் அணுகுவது கிடையாது. அவர்கள் முன், அதுவோ துயரம் தரும் மரணம், அதாவது மரணம் தான்.

இதை விடுத்து பிணத்தை வைத்து பணம் சம்பாதிப்பது, மக்கள் விரோத அரசியல் செய்வது, எமது இலங்கை அரசியலில் பொதுவான போக்காகிவிட்டது. புலி மட்டுமல்ல, புலியெதிர்ப்பும் அப்படித்தான். ஏனென்றால் எந்த மக்கள் அரசியலும் இவர்களிடம் கிடையாது. பிணத்தை வைத்து, மக்கள் விரோத அரசியல் செய்வதே, இவர்களின் அரசியல் பிழைப்பாகிவிடுகின்றது.

இதனால் தான், விமர்சனம் என்பது இதன் மீது தவிர்க்க முடியாது. ஒரு மரணம், அரசியல் நிகழ்வாக மாற்றப்படும் போது, அது விமர்சனத்தை உள்ளடக்கியது தான். இது எந்தவிதத்திலும் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் குடும்பம் மீது தானதல்ல. மாறாக அரசியல் பொறுக்கிகள் மீது தானதே.

இப்படி விமர்சனம் செய்தால் 'உங்கள் உடற்பழையைத் தாங்கிச் செல்லக் கூட ஒருவரும் இருக்க மாட்டார்கள்' என்கின்றீர்கள். போலிகளும், பொறுக்கிகளும் எனது பிணத்தை வைத்து அரசியல் செய்வதையிட, அனாதையாக சாவதே மலோனது. அரசியல் நேர்மையற்றவர்கள், சமீக அக்கறையற்றவர்கள், பொதுவாழ்வை கடுகாய்ப்பதுபவர்களா! எனது பிணத்தை தீக்கவண்டும். அதையா நான் அரசியல் இலட்சியமாக எதிர்பார்க்கின்றனே. அதை நான் வறொக்கின்றனே. அதைத் தடுக்கவே, மரணத்தின் பின்பும் எனது கருத்துப் போராடும்.

நாய் கடித்து குதறித் தின்றால் கட்ட, அது மனே மயானது. பொறுக்கிகளை விட நாய் மலோனது. முகம் திரியாத வகையில் எத்தனை மனிதர்களைக் கொன்றவர்கள், அதை ஆதரித்தவர்கள், அந்த அரசியலை இன்றும் கொண்டுவர்கள், அனாதைப் பிணங்களை விதைக்கும் அரசியலைக் கொண்டவர்கள், பிணங்களை வதைத்து அரசியல் செய்கின்றவர்களா, எனது பிணத்தை தூக்க வேண்டும். சீ , வடெக்கக் கட்டு.

இதனைவிட அனாதை மரணம் மலோனது. இதற்காக அரசியல் சமரசம் செய்பவர்கள் அல்ல. அது மட்டிமறகைக் கப்பட்ட பிழைப்புவாதிகளின் வளள்ளை வடேட்டி அரசியல்.

பி.இரயாகரன்

23.01.2008